

Comentariul poeziei Noaptea de mai scrisa de Alexandru Macedonski - a treia parte

Aceste schimbari de sens coincid cu schimbari corespunzatoare in modul fiintelor de a-si reprezenta ceea ce e mai intim in ele, adica sentimentul legaturilor lor cu inlauntrul si inafara, constiinta ce o au cu privire la spatiu si timp". Suntem fermecati inca de ostentatia macedonskiana. semn al elanului vital, al exacerbarii senzoriale:

"E mai si inca ma simt tanar sub inatima instelata".

Refrenele, reluarea unor imagini izvorasc din constiinta plasmuirii unor zone incandescente, nuclee capabile sa constranga exprimarea neinspirata, sa articuleze tesatura prea transparenta, dar mai ales sa intretina ritmul solemn al initierii. Noaptea devine un spatiu revelator, ferit de spontaneitatea declamatiei romantice, fiindca acest regim nocturn plasmuieste lumi halucinante, preschimba, prelucreaza, transforma, transfigureaza, intr-un cuvant, proiecteaza, prin "sublimele metamorfoze", un alt orizont. Dar noaptea este foarte apropiata de textul poetic refacut in care fiinta se pierde cu voluptate, atrasa de descrierea creatoare: a insaila, a coase, a brazda, a masca, a sterge, a face, foarte potrivite pentru configurarea unui act scriptural, de producere:

"Si-aceasta noapte fericita la gatul ei cu salbi de astre

S-a scoborat pe flori roz-albe si pe padurile albastre,

A-ntins subtirele zabranic si peste camp si peste vai,

A-nseilat nemarginirea cu raze de argint si aur

Si o cusu cu mii de fluturi si o brazda cu mii de cai.

A revarsat peste tot locul dumnezeiescu ei tezaur,

In atmosfera stravezie impaciirea si-a intins

Facu sa sune glas de bucium la focul stanelor aprins,

Facu izvorul sa-1 ingane, padurea sa se-nveseleasca

Orice durere sa-nceteze si poezia sa vorbeasc.

Pe om in leaganul ei magic il adormi si il uita

Cu clarobscur masca uratul si sterse formele prea bruste"

Poezia vorbeste dictata parca de universul proiectat ea se naste printr-un impuls creator, fiindca noaptea de mai este inchidere revelatoare, intunecime plasmuitoare, prospetime a cuvantului care nu inceteaza sa uimeasca, izvorat din interogatiile spiritului reflexiv, constient de cautarea dramatica a expresiei.